

Официален вестник на Европейския съюз

L 48

Издание
на български език

ЗАКОНОДАТЕЛСТВО

Година 54

23 февруари 2011 г.

Съдържание

I Законодателни актове

ДИРЕКТИВИ

★ Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки ⁽¹⁾	1
--	---

II Незаконодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

★ Регламент (ЕС) № 165/2011 на Комисията от 22 февруари 2011 година за приспадане на прекомерния риболов през 2010 г. от някои квоти за скумрия, отпуснати на Испания за 2011 г. и за следващите години	11
---	----

Регламент (ЕС) № 166/2011 на Комисията от 22 февруари 2011 година за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци	14
---	----

Цена: 3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

(¹) Текст от значение за ЕИП

BG

Актовете, чито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанска политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшестват от звездичка.

РЕШЕНИЯ

2011/121/EC:

- ★ Решение на Комисията от 21 февруари 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз цели за ефективност и прагове за предупреждение при доставянето на аeronавигационно обслужване през периода 2012—2014 година⁽¹⁾ 16

I

(Законодателни акто^е)**ДИРЕКТИВИ****ДИРЕКТИВА 2011/7/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА****от 16 февруари 2011 година****относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки****(преработена версия)****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁽¹⁾,в съответствие с обикновената законодателна процедура⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 2000/35/EO на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 2000 г. относно борбата със забавяне на плащане по търговските сделки⁽³⁾ подлежи на няколко съществени промени. С оглед постигане на яснота посочената директива трябва да бъде преработена.
- (2) Повечето стоки и услуги в рамките на вътрешния пазар се доставят от едни икономически оператори на други икономически оператори и на държавни органи на базата на отложени плащания, при които доставчикът дава на своя клиент време да плати фактурата според договореното между страните, както е посочено във фактурата на доставчика или както е определено от закона.
- (3) Много плащания по търговски сделки между икономически оператори или между икономически оператори и държавни органи се извършват по-късно от предвиденото в договора или в общите търговски условия.

Въпреки че стоките са били доставени или услугите — извършени, много от съответните фактури биват платени с голямо закъсление. Тези забавени плащания имат отрицателен ефект върху ликвидността и усложняват финансово управление на предприятията. Те също така се отразяват на тяхната конкурентоспособност и рентабилност, когато заради забава на плащане кредиторът се нуждае от външно финансиране. Рискът от подобни отрицателни последици сериозно се увеличава по време на икономически спад, когато достъпът до финансиране е затруднен.

(4) Съдебните искове, свързани със забава на плащане, вече са улеснени с Регламент (EO) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела⁽⁴⁾, Регламент (EO) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания⁽⁵⁾, Регламент (EO) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за създаване на процедура за европейска заповед за плащане⁽⁶⁾ и Регламент (EO) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес⁽⁷⁾. За да се предотврати забавата на плащането по търговски сделки обаче, е необходимо да бъдат предвидени допълнителни разпоредби.

(5) Предприятията следва да могат да търгуват своите продукти в целия вътрешен пазар при условия, които гарантират, че трансграничните сделки не представляват по-голям рисков от продажбите вътре в държава-членка. Може да има опасения от нарушаване на конкуренцията, ако коренно различни разпоредби уреждат вътрешните операции, от една страна, и трансграничните, от друга страна.

⁽¹⁾ OB C 255, 22.9.2010 г., стр. 42.⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 20 октомври 2010 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 24 януари 2011 г.⁽³⁾ OB L 200, 8.8.2000 г., стр. 35.⁽⁴⁾ OB L 12, 16.1.2001 г., стр. 1.⁽⁵⁾ OB L 143, 30.4.2004 г., стр. 15.⁽⁶⁾ OB L 399, 30.12.2006 г., стр. 1.⁽⁷⁾ OB L 199, 31.7.2007 г., стр. 1.

- (6) В своето съобщение от 25 юни 2008 г., озаглавено „Мисли първо за малките!“ — „Small Business Act“ за Европа, Комисията подчертава, че достъпът на малките и средните предприятия (МСП) до финансиране следва да бъде улеснен и че следва да се развие правна и икономическа среда, която благоприятства плащанията в срок по търговските сделки. Следва да се отбележи, че в това отношение държавните органи носят особена отговорност. Критериите за определяне на малките и средните предприятия са установени в Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението на микропредприятията, малките и средните предприятия (⁽¹⁾).
- (7) Едно от приоритетните действия в съобщението на Комисията от 26 ноември 2008 г., озаглавено „Европейски план за икономическо възстановяване“, е намаляването на административната тежест и насърчаването на предпримачеството, като, *inter alia*, се гарантира, че по принцип фактурите за доставки и услуги, включително на МСП, се изплащат в срок от един месец, което ще облекчи затрудненията във връзка с ликвидността.
- (8) Обхватът на настоящата директива следва да се ограничи до плащанията, извършвани като възнаграждение по търговски сделки. В настоящата директива не следва да се уреждат сделките, извършвани с потребителите, нито лихвите във връзка с други видове плащания, например плащанията, извършвани по силата на законодателството за чековете и полиците, или плащанията, извършвани в рамките на обезщетения за щети, включително тези, извършвани от застрахователните компании. Също така държавите-членки следва да могат да изключат от обхвата дълговете, които са предмет на производство по несъстоятелност, включително производство, чиято цел е да се преструктуира дългът.
- (9) Настоящата директива трябва да урежда всички търговски сделки, независимо дали се извършват между частни или държавни предприятия, или между предприятия и държавни органи, предвид факта, че държавните органи извършват значителен брой плащания към предприятията. Следователно тя трябва също да урежда всички търговски сделки между основните предприятия по договора и техните доставчици и подизпълнители.
- (10) Фактът, че свободните професии са обхванати от настоящата директива, не следва да задължава държавите-членки да ги разглеждат като предприятия или търговци за цели извън обхвата на директивата.
- (11) Доставката на стоки или предоставянето на услуги срещу възнаграждение, към които се прилага настоящата директива, следва да включва също проектирането и изпълнението на обществени поръчки, строителни и инженерни проекти.
- (12) Забавата на плащане представлява нарушение на договора, което е станало финансово привлекателно за дължниците в повечето държави-членки поради ниските лихви, начислявани за забава, или липсата на такива, и/или бавната процедура на обжалване. Необходими са решителни

промени с цел да се създаде култура на плащане в срок, включително като изключването на правото на начисляване на лихви винаги се разглежда като договорно условие или практика, представляващи явна злоупотреба, за да се обясне тази тенденция и подобна практика да бъде обезсърчена. Тези промени следва също да включват въвеждането на специални разпоредби относно сроковете за плащане и обезщетяването на кредиторите за понесените разходи, както и, *inter alia*, относно това, че следва да се допуска, че изключването на правото на обезщетяване за разносите по събирането представлява явна злоупотреба.

- (13) Съответно следва да се предвиди по правило договорните срокове за плащане между предприятия да се ограничат до 60 календарни дни. При все това е възможно да има обстоятелства, при които предприятията изискват по-дълги срокове за плащане, например ако предприятията желаят да предоставят търговски кредит на своите клиенти. Ето защо следва да се запази възможността страните изрично да договарят срокове за плащане, които са по-дълги от 60 календарни дни, при условие че подобно удължаване на сроковете не представлява явна злоупотреба по отношение на кредитора.
- (14) С оглед на последователността в законодателството на Съюза, за целите на настоящата директива следва да се прилага определението за „възлагачи органи“, съдържащо се в Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (⁽²⁾) и Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (⁽³⁾).
- (15) Законната лихва, дължима за забава на плащане, следва да бъде изчислявана на дневна база като пристра лихва в съответствие с Регламент (ЕИО, Евратор) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (⁽⁴⁾).
- (16) Настоящата директива следва да не задължава кредиторите да изискват лихва за забава на плащане. При забава на плащане настоящата директива следва да предоставя възможност на кредиторите да прибавят до начисляване на лихва за забава на плащане без предизвестие за неизпълнение на задължение или друго подобно предизвестие, с което се напомня на дължника за задължението му да плати.
- (17) За целите на правото на начисляване на лихви за забава на плащане, плащането от страна на дължника следва да се разглежда като просочено, ако кредиторът не е получил дължимата сума на датата на падежа, при условие че е изпълнил своите правни и договорни задължения.

(¹) OB L 124, 20.5.2003 г., стр. 36.

(²) OB L 134, 30.4.2004 г., стр. 1.

(³) OB L 134, 30.4.2004 г., стр. 114.

(⁴) OB L 124, 8.6.1971 г., стр. 1.

- (18) Фактурите са равнозначни на искания за плащане и те са важни документи във веригата на сделките за доставка на стоки и предоставяне на услуги, *inter alia* за определянето на крайния срок за плащането. За целите на настоящата директива държавите-членки следва да насърчават системите, които обезпечават правна сигурност по отношение на точната дата на получаване от дължниците на фактурите, включително в областта на електронното фактуриране, при което получаването на фактури би могло да генерира електронни доказателства и което би било частично обхванато от правилата за фактуриране, съдържащи се в Директива 2006/112/EО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾.
- (19) За да бъде обезсърчена подобна практика, е необходимо справедливо обезщетяване за кредиторите за разносите по събиране, понесени вследствие на забава на плащане. Разносите по събирането следва също да включват възстановяване на административни разходи и обезщетение за вътрешните разносци, понесени вследствие забава на плащане, за което в настоящата директива следва да бъде определена минимална фиксирана сума, която би могла да се натрупва с лихва за забава на плащане. Обезщетението под формата на фиксирана сума следва да има за цел да ограничава административните и вътрешните разносци, свързани със събирането. Обезщетението за разносите по събирането следва да се определя, без да се накърняват националните разпоредби, по силата на които национален съд би могъл да присъди на кредитора допълнителни обезщетения за вреди във връзка със забавата по вина на дължника.
- (20) В допълнение към правото на плащане на фиксирана сума за покриване на вътрешните разносци по събиране, кредиторите също следва да имат право на възстановяването на други разходи, свързани със забава на плащане от страна на дължник. Тези разходи по-конкретно следва да включват разходите на кредиторите за наемане на адвокат или за използване на услугите на агенция за събиране на вземания.
- (21) Настоящата директива не следва да накърнява правото на държавите-членки да предвиждат фиксирани суми за обезщетение за разносите по събиране, които са по-високи и следователно по-изгодни за кредиторите, или да увеличават тези суми, *inter alia* с оглед на инфляцията.
- (22) Настоящата директива не следва да възпрепятства плащанията на вноски или други видове разсрочени плащания. При все това всяка вноска или плащане следва да се извършва при договорените условия и следва да подлежи на разпоредбите за забава на плащане, съдържащи се в настоящата директива.
- (23) Като общо правило държавните органи ползват по-сигури, предсказуими и непрекъснати източници на приходи, отколкото предприятията. Освен това много държавни органи могат да получат финансиране при по-привлекателни условия, отколкото предприятията. В същото време за постигането на своите цели държавните органи зависят в по-малка степен, отколкото предприятията, от изграждането на стабилни търговски връзки. Дългите срокове за плащане и забавата на плащане за стоки и услуги от страна на държавни органи води до

неоправдани разходи за предприятията. По тази причина е целесъобразно да бъдат въведени специални разпоредби по отношение на търговските сделки за доставката на стоки или предоставянето на услуги от предприятия за държавни органи, които по-специално следва да предвиждат срокове за плащане, обикновено надвишаващи 30 календарни дни, освен ако в договора изрично е договорено друго и при условие че то е обективно обосновано от специфичното естество или особеностите на договора, като при всички случаи срокът не надвишава 60 календарни дни.

- (24) При все това следва да се взема предвид специфичното положение на държавни органи, които извършват икономически дейности от промишлен или търговски характер чрез предлагането на стоки или услуги на пазара в качеството на държавни предприятия. За тази цел държавите-членки следва да разполагат с възможността при определени условия да удължават законния срок за плащане до максимално 60 календарни дни.
- (25) Особено беспокойство във връзка със забавата на плащане буди положението със здравните услуги в голям брой държави-членки. Системите за здравеопазване, като основна част от европейската социална инфраструктура, често са принудени да съвместяват индивидуалните потребности с наличните средства, с оглед на застаряването на европейското население, по-високата продължителност на живота и напредъка в медицината. Всички системи са изправени пред предизвикателството да определят приоритетите в рамките на здравеопазването по начин, който поддържа равновесието между потребностите на отделните пациенти и наличните финансови средства. Следователно държавите-членки следва да могат да предоставят известна степен на гъвкавост на държавните структури, които предоставят здравни услуги, по отношение на изпълнението на техните ангажименти. За тази цел държавите-членки следва да разполагат с възможността при определени условия да удължават законния срок за плащане до най-много 60 календарни дни. Въпреки това държавите-членки следва да полагат всички усилия, за да гарантират, че плащанията в сектора на здравеопазването се извършват в рамките на законните срокове за плащане.
- (26) С цел да не се накърнява постигането на целта на настоящата директива, държавите-членки следва да гарантират, че при търговските сделки максималната продължителност на процедурата за приемане или проверка като общо правило не надвишава 30 календарни дни. При все това следва да бъде възможно процедурата за проверка да надвишава 30 календарни дни, например при особено сложни договори, ако това е изрично съгласувано в договора и евентуално в тръжните документи и ако то не представлява явна злоупотреба по отношение на кредитора.

- (27) По отношение на своето финансиране и търговски отношения институциите на Съюза се намират в положение, което е подобно на положението на държавните органи. В Регламент (ЕО, Евратор) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общини⁽²⁾ се уточнява, че утвърждаването, разрешаването и плащането на разходи от страна

⁽¹⁾ OB L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ OB L 248, 16.9.2002 г., стр. 1.

на институциите на Съюза трябва да приключи в сроковете, указанi в правилата за прилагане на регламента. Тези правила за прилагане понастоящем са определени в Регламент (ЕО, Евратор) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 г. относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратор) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общини⁽¹⁾ и в тях се уточняват обстоятелствата, при които кредитори, получили просрочено плащане, имат право да получат наказателна лихва. В контекста на текущото преразглеждане на тези регламенти следва да се гарантира, че максималните срокове за плащане от страна на институциите на Съюза са приведени в съответствие със законните срокове, приложими за държавните органи в съответствие с настоящата директива.

- (28) Настоящата директива следва да забрани злоупотребата със свободата на договаряне във времето на кредиторите. В резултат на това, ако дадено условие в договор или дадена практика във връзка с датата или срока за плащане, лихвения процент за забава на плащане или обезщетението за разносните по събиране са неоснователни предвид условията, предоставени на дължника, или предимно служат да осигурят на дължника допълнителни ликвидни средства за сметка на кредитора, същите могат да се разглеждат като представляващи такава злоупотреба. За тази цел и в съответствие с академичния проект за обща референтна рамка всяко договорно условие или практика, които грубо нарушават добрата търговска практика и са в разрез с понятиета „добросъвестност“ и „лоялност“, следва да се считат за злоупотреба по отношение на кредитора. По-специално директното изключване на правото за начисляване на лихви следва винаги да се разглежда като явна злоупотреба, а по отношение на изключването на правото на обезщетение за разносните по събирането следва да се допуска, че то представлява явна злоупотреба. Настоящата директива не следва да засяга националните разпоредби за начините на сключване на договорите или уреждащи валидността на договорните условия, които са несправедливи по отношение на дължника.
- (29) В рамките на полагането на по-големи усилия за избягване на злоупотребата със свободата на договаряне в ущърб на кредиторите организациите, официално признати да представляват предприятия и организациите, имащи законен интерес да представляват предприятия, следва да могат да се сибират националните съдилища или административни органи с цел да прекратят използването на договорни условия или практики, които представляват явна злоупотреба по отношение на кредиторите.
- (30) С цел да се допринесе за постигането на целта на настоящата директива държавите-членки следва да благоприятстват разпространението на добри практики, включително чрез насярчаване на публикуването на списък с прилежни платци.
- (31) Желателно е да се гарантира, че кредиторите могат да се ползват от клуза за запазване на собственост на недискриминационна основа в целия Съюз, ако клузата за запазване на собственост е валидна съгласно приложимите национални разпоредби по силата на международното частно право.

⁽¹⁾ ОВ L 357, 31.12.2002 г., стр. 1.

- (32) Настоящата директива само определя понятието „изпълнимо право“ и не следва да урежда различните процедури за принудително изпълнение на такова право, нито да определя условията, при които принудителното изпълнение на това право може да бъде спряно или отменено.
- (33) Последствията от забава на плащане могат да бъдат възприети, само ако се придржават от бързи и ефективни процедури за обжалване за кредитора. В съответствие с принципа за недискриминация, посочен в член 18 от Договора за функционирането на Европейския съюз, такива процедури трябва да са достъпни за всички кредитори, установени в Съюза.
- (34) За да се улесни спазването на разпоредбите на настоящата директива, държавите-членки следва да насярчават прибягването до медиация и други средства за алтернативно разрешаване на спорове. В Директива 2008/52/EО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно някои аспекти на медиацията по гражданско-правни и търговско-правни въпроси⁽²⁾ вече е определена рамката за системите за медиация на равнището на Съюза, по-специално при трансгранични спорове, без да се възпрепятства неговото прилагане спрямо националните системи за медиация. Държавите-членки следва да насярчават заинтересованите страни да изготвят доброволни кодекси за поведение, чиято цел по-специално е да допринасят за прилагането на настоящата директива.
- (35) Необходимо е да се гарантира, че процедурите за събиране на неоспорени вземания, свързани със забава на плащане по търговските сделки, приключват в кратък срок, включително посредством ускорена процедура и независимо от размера на дълга.
- (36) Тъй като целта на настоящата директива, а именно борбата със забавата на плащане във вътрешния пазар, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и може, следователно, поради мащаба и последиците ѝ да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, установлен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, установлен в посочения член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (37) Задължението за транспортиране на настоящата директива в националното законодателство следва да бъде ограничено до разпоредбите, които представляват промяна по същество в сравнение с Директива 2000/35/EО. Задължението за транспортиране на разпоредбите, които не са променени, произтича от посочената директива.
- (38) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите-членки по отношение на сроковете за транспортиране в националното право и за прилагане на Директива 2000/35/EО.

⁽²⁾ ОВ L 136, 24.5.2008 г., стр. 3.

(39) В съответствие с точка 34 от Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество⁽¹⁾ държавите-членки се приканват да разработят за себе си и в интерес на Общността свои собствени таблици, които ще илюстрират, доколкото е възможно, съответствието между настоящата директива и мерките за нейното транспортиране, и да предоставят на обществеността достъп до тези таблици,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет и приложно поле

1. Целта на настоящата директива е борбата със забавата на плащане по търговските сделки с оглед гарантирането на правилното функциониране на вътрешния пазар, като се насърчава конкурентоспособността на предприятията, и по-специално на малките и средните предприятия.

2. Настоящата директива се прилага за всички плащания, извършвани като възнаграждение по търговски сделки.

3. Държавите-членки могат да изключат вземанията, които са предмет на процедура по несъстоятелност на дължника, включително процедура, чиято цел е да се преструктурира дългът.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. „търговски сделки“ означава сделки между предприятия или между предприятия и държавни органи, които водят до доставката на стоки или предоставянето на услуги срещу възнаграждение;
2. „публичен орган“ означава всеки договарящ орган, както е определен в член 2, параграф 1, буква а) от Директива 2004/17/ЕО и в член 1, параграф 9 от Директива 2004/18/ЕО, независимо от предмета или стойността на договора;
3. „предприятие“ означава всяка организация, различна от публичен орган, участваща в упражняването на независима икономическа или професионална дейност, дори когато тази дейност се упражнява само от едно лице;
4. „забава на плащане“ означава плащане, което не е извършено в рамките на договорния или законния срок за плащане и при което условията, определени в член 3, параграф 1 или член 4, параграф 1, са изпълнени;
5. „лихва за забава на плащане“ означава законна лихва за забава на плащане или лихва, за чийто размер предприятията са се споразумели, при спазване на член 7;
6. „законна лихва за забава на плащане“ означава приста лихва за забава на плащане при процент, който е равен на сумата от основния лихвен процент и най-малко осем процентни пункта;
7. „основен лихвен процент“ означава едно от следните:
 - а) за държава-членка, чиято валута е еврото, или:

⁽¹⁾ ОВ С 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

i) лихвеният процент, прилаган от Европейската централна банка в нейните най-скорошни основни операции по рефинансиране; или

ii) пределният лихвен процент, получен при тръжни процедури с променлив процент за най-скорошни основни операции по рефинансиране на Европейската централна банка;

6) за държава-членка, чиято валута не е еврото — равностойният основен лихвен процент, определен от нейната национална централна банка;

8. „дължима сума“ означава основната сума, която е следвало да бъде платена в рамките на договорния или законния срок за плащане, включително приложимите данъци, мита, налози или такси, посочени във фактурата или равностойното искане за плащане;

9. „запазване на собственост“ означава споразумение (договорно), съгласно което продавачът запазва собствеността върху вещите до пълното плащане на цената;

10. „изпълнително основание“ означава всяко решение, съдебно постановление, съдебно решение, определение или платежно нареждане, постановено от съд или друг компетентен орган, включително тези, които подлежат на предварително изпълнение, за незабавно или разсрочено плащане, което позволява на кредитора да събере своето вземане от дължника чрез принудително изпълнение.

Член 3

Сделки между предприятия

1. Държавите-членки следят за това при плащанията по търговски сделки между предприятия кредиторът да е в правото си да изисква лихва за забава на плащане, без да е необходима покана, ако са изпълнени следните условия:

- a) кредиторът е изпълнил своите задължения по договор и по закон; както и
- b) кредиторът не е получил дължимата сума в срок, освен когато дължникът не е отговорен за забавата.

2. Държавите-членки следят за това приложимият основен лихвен процент:

- a) за първото полугодие на всяка съответна година да бъде процентът в сила от 1 януари същата година;
- b) за второто полугодие на съответната година да бъде процентът в сила от 1 юли същата година.

3. В случаите, в които условията, посочени в параграф 1, са изпълнени, държавите-членки следят за следното:

- a) кредиторът да има право да начислява лихви за забава на плащане от деня, следващ датата на плащане или изтичането на срока на плащане, определен в договора;
- b) ако датата или срокът на плащане не са определени в договора, кредиторът да има право да начислява лихви за забава на плащане при изтичане на един от следните срокове:
 - i) тридесет календарни дни след датата на получаване от дължника на фактурата или на равностойно искане за плащане;

- ii) ако датата на получаване на фактурата или на равностойното искане за плащане е неизвестна, тридесет календарни дни след датата на получаване на стоките или на предоставяне на услугите;
- iii) ако дължникът получи фактурата или равностойното искане за плащане преди стоките или услугите, тридесет календарни дни след получаването на стоките или предоставянето на услугите;
- iv) ако в закона или в договора е предвидена процедура за приемане или проверка, с която да се установява съответствието на стоките или услугите с договора, и ако дължникът получи фактурата или равностойното искане за плащане преди или на датата на приемане или на проверка, тридесет календарни дни след същата тази дата.

4. Ако в закона или в договора е предвидена процедура за приемане или проверка, с която да се установява съответствието на стоките или услугите с договора, държавите-членки следят за това максималната продължителност на тази процедура да не надвишава 30 календарни дни от датата на получаване на стоките или предоставяне на услугите, освен ако в договора изрично е договорено друго и при условие че то не представлява явна злоупотреба по отношение на кредитора по смисъла на член 7.

5. Държавите-членки следят за това срокът за плащане, определен в договора, да не надвишава 60 календарни дни, освен ако в договора изрично е договорено друго и при условие че то не представлява явна злоупотреба по отношение на кредитора по смисъла на член 7.

Член 4

Сделки между предприятия и държавни органи

1. Държавите-членки следят за това при търговски сделки, при които дължникът е публичен орган, кредиторът да има право да начислява законна лихва за забава на плащане при изтичане на срока, определен в параграфи 3, 4 или 6, без да е необходима покана, ако са изпълнени следните условия:

- а) кредиторът е изпълнил своите задължения по договор и по закон; както и
- б) кредиторът не е получил дължимата сума в срок и дължникът е отговорен за забавата.

2. Държавите-членки следят за това приложимиият основен лихвен процент:

- а) за първото полугодие на всяка съответна година да бъде процентът в сила от 1 януари същата година;
- б) за второто полугодие на съответната година да бъде процентът в сила от 1 юли същата година.

3. Държавите-членки следят при търговските сделки, при които дължникът е публичен орган:

- а) срокът за плащане да не надвишава нито един от следните срокове:
 - i) тридесет календарни дни след датата на получаване от дължника на фактурата или на равностойно искане за плащане;

ii) ако датата на получаване на фактурата или на равностойното искане за плащане е неизвестна, тридесет календарни дни след датата на получаване на стоките или на предоставяне на услугите;

iii) ако дължникът получи фактурата или равностойното искане за плащане преди стоките или услугите — тридесет календарни дни след датата на получаване на стоките или предоставянето на услугите;

iv) ако в закона или в договора е предвидена процедура за приемане или проверка, с която да се установява съответствието на стоките или услугите с договора, и ако дължникът получи фактурата или равностойното искане за плащане преди или на датата на приемане или на проверка — тридесет календарни дни след същата тази дата;

б) датата на получаване на фактурата не е предмет на договорно споразумение между дължника и кредитора.

4. Държавите-членки могат да удължават сроковете, посочени в параграф 3, буква а), до максимално 60 календарни дни за:

а) всеки публичен орган, който извършва икономически дейности от промишлен или търговски характер чрез предлагането на стоки или услуги на пазара и който в качеството си на публично предприятие подлежи на изискванията за прозрачност, определени в Директива 2006/111/ЕО на Комисията от 16 ноември 2006 г. относно прозрачността на финансовите отношения между държавите-членки и публичните предприятия, както и относно финансата прозрачност в рамките на някои предприятия (¹);

б) държавни структури, които предоставят здравни услуги и които са надлежно признати като такива.

Ако дадена държава-членка реши да удължи сроковете в съответствие с настоящия параграф, тя изпраща доклад относно удължаването до 16 март 2018 г.

Въз основа на това Комисията представя доклад пред Европейския парламент и Съвета, в който посочва кои държави-членки са удължили сроковете в съответствие с настоящия параграф, вземайки предвид въздействието върху функционирането на вътрешния пазар, по-специално малките и средните предприятия. Докладът се придржува от всички подходящи предложения.

5. Държавите-членки следят за това максималната продължителност на посочената в параграф 3, буква а), подточка iv) процедура за приемане или проверка да не превишава 30 календарни дни от датата на получаване на стоките или предоставяне на услугите, освен ако в договора или евентуално в тръжната документация изрично е договорено друго и при условие че то не представлява явна злоупотреба по отношение на кредитора по смисъла на член 7.

(¹) OB L 318, 17.11.2006 г., стр. 17.

6. Държавите-членки следят за това срокът за плащане, определен в договора, да не надвишава сроковете, предвидени в параграф 3, освен ако в договора изрично е договорено друго и при условие че то е обективно обосновано от специфичното естество или особеностите на договора, като при всички случаи срокът не надвишава 60 календарни дни.

Член 5

Графици за извършване на плащанията

Настоящата директива не засяга възможността страните да договарят, съгласно съответните разпоредби на приложимото национално законодателство, срокове за плащане, при които се предвижда плащане на вноски. В такива случаи, при които разсрочените плащания не са извършени към определената за това дата, лихвата и обезщетението, предвидени в настоящата директива, се изчисляват единствено въз основа на просочените суми.

Член 6

Обезщетяване за разносите по събирането

1. Държавите-членки следят за това, когато лихвата за забава на плащане стане дължима при търговските сделки в съответствие с член 3 или 4, кредиторът да е в правото си да получи от дължника като минимум фиксирана сума от 40 EUR.

2. Държавите-членки следят за това фиксираната сума, посочена в параграф 1, да е дължима, без да е необходима покана, и да служи за обезщетение за направените от кредитора разноски по събирането.

3. Освен фиксираната сума, посочена в параграф 1, кредиторът има право да иска от дължника разумно обезщетение за всякакви оставащи разноски по събиране, надвишаващи тази фиксирана сума и понесени вследствие на забава на плащане от страна на дължника. Те биха могли да включват разноски, понесени, *inter alia*, вследствие на наемане на адвокат или използване на услугите на агенция за събиране на вземания.

Член 7

Договорни условия и практики, които представляват злоупотреба

1. Държавите-членки предвиждат, че договорни условия или практика, свързани с датата или срока на плащане, с лихвения процент за забава на плащане или с обезщетението за разносите по събиране, са или неприложими, или могат да бъдат основание за иск за обезщетение за вреди, когато представляват явна злоупотреба по отношение на кредитора.

Когато се определя дали дадено договорно условие или практика представлява явна злоупотреба по отношение на кредитора по смисъла на първа алинея, се вземат под внимание всички обстоятелства, включително:

- a) всяко грубо нарушение на добрата търговска практика, което е в разрез с понятията „добросъвестност“ и „лоялност“;
- b) естеството на продукта или услугата; както и

в) дали дължникът има някаква обективна причина да се отклонява от законния лихвен процент за забава на плащане или от срока за плащане, посочен в член 3, параграф 5, член 4, параграф 3, буква а) и параграфи 4 и 6, или от фиксираната сума, посочена в член 6, параграф 1.

2. За целите на параграф 1 договорно условие или практика, които не включват лихва за забава на плащане, се считат за представляващи явна злоупотреба.

3. За целите на параграф 1 се счита, че договорно условие или практика, които не включват обезщетение за разносите по събиране, посочено в член 6, представляват явна злоупотреба.

4. Държавите-членки следят за това в интерес на кредиторите и конкурентите да съществуват подходящи и ефективни средства за прекратяване на използването на договорни условия и практики, които представляват явна злоупотреба по смисъла на параграф 1.

5. Измежду посочените в параграф 4 средства фигурират разпоредби, които позволяват на организации, официално признати да представляват предприятия или организации, имащи законен интерес да представляват предприятия, да сеизират съгласно приложимото национално право съдилищата или компетентните административни органи с мотива, че договорните условия или практиките представляват явна злоупотреба по смисъла на параграф 1, така че те да могат да приложат подходящи и ефективни средства, за да се прекрати използването им.

Член 8

Прозрачност и повишаване на осведомеността

1. Държавите-членки гарантират пълна прозрачност по отношение на правата и задълженията, произтичащи от настоящата директива, включително чрез оповестяване на приложимия законен лихвен процент за забава на плащане.

2. Комисията оповестява в интернет информация за текущите законни лихви, които се прилагат във всички държави-членки в случай на забава на плащане по търговски сделки.

3. При необходимост държавите-членки използват специализирани издания, реклами кампании или всякакви други функционални средства за повишаване на осведомеността за средствата за правна защита при забава на плащане сред предприятията.

4. Държавите-членки могат да насърчат въвеждането на кодекси за плащане в срок, които ясно определят крайните срокове за плащане и подходящата процедура за разглеждане на всяко едно плащане, което е предмет на спор, или всяка друга инициатива, насочена към разрешаване на важния въпрос за забавата на плащане и допринасяща за развитието на култура на плащане в срок, която да подкрепя изпълнението на целите на настоящата директива.

Член 9**Запазване на собственост**

1. Държавите-членки предвиждат в съответствие с националните разпоредби, приложими по силата на международното частно право, че продавачът може да запази собствеността върху вещите до цялостно плащане, когато между продавача и купувача е била изрично договорена клауза за запазване на собствеността преди доставката на вещите.

2. Държавите-членки могат да приемат или запазват разпоредби за авансовите плащания, внесени от дължника.

Член 10**Процедури за събиране на неоспорените вземания**

1. Държавите-членки гарантират, че независимо от размера на дълга обикновено може да бъде получено изпълнително основание, включително посредством ускорена процедура, в рамките на деветдесет календарни дни, след като кредиторът е подал жалба или в съда, или пред друг компетентен орган, когато не се оспорват дългът или процедурни въпроси. Държавите-членки изпълняват това задължение съгласно съответните си национални законови, подзаконови и административни разпоредби.

2. Националните законови, подзаконови и административни разпоредби се прилагат при същите условия за всички кредитори, които са установени в Съюза.

3. При изчисляване на срока, посочен в параграф 1, не се взема под внимание следното:

- a) сроковете, необходими за съобщаване и призоваване;
- b) всяко забавяне, причинено от кредитора, като необходимите срокове за нанасяне на поправки в жалбите и молбите.

4. Настоящият член не засяга разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1896/2006.

Член 11**Доклад**

До 16 март 2016 г. Комисията изпраща доклад относно прилагането на настоящата директива до Европейския парламент и до Съвета. Докладът се придржува от всички подходящи предложения.

Член 12**Транспониране**

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с членове 1—8 и член 10 до 16 март 2013 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позованятията в съществуващите законови, подзаконови и административни разпоредби на отменената директива се считат за позованания на настоящата директива. Условията и редът на позоване, както и формулирането на уточнението се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

3. Държавите-членки могат да запазят или да приемат по-благоприятни за кредиторите разпоредби от необходимите за спазване на настоящата директива.

4. При транспортирането на директивата държавите-членки решават дали да изключат договорите, склучени преди 16 март 2013 г.

Член 13**Отмяна**

Директива 2000/35/EО се отменя, считано от 16 март 2013 г., без да се засягат задълженията на държавите-членки относно срока за транспортирането ѝ в националното право и прилагането ѝ. При все това тя остава приложима към договорите, склучени преди посочената дата, за които настоящата директива не се прилага съгласно член 12, параграф 4.

Позованятията на отменената директива се тълкуват като позованания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието, съдържаща се в приложението.

Член 14**Влизане в сила**

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 15**Адресати**

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 16 февруари 2011 година.

За Европейския парламент

Председател

J. BUZEK

За Съвета

Председател

MARTONYI J.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Таблица на съответствието

Директива 2000/35/EO	Настоящата директива
—	Член 1, параграф 1
Член 1	Член 1, параграф 2
Член 2, точка 1, първа алинея	Член 2, параграф 1
Член 2, точка 1, втора алинея	Член 2, параграф 2
Член 2, точка 1, трета алинея	Член 2, параграф 3
Член 2, точка 2	Член 2, параграф 4
—	Член 2, параграф 5
—	Член 2, параграф 6
—	Член 2, параграф 7, уводна част
—	Член 2, параграф 8
Член 2, точка 3	Член 2, параграф 9
Член 2, точка 4	Член 2, параграф 7, буква а)
Член 2, точка 5	Член 2, параграф 10
Член 3, параграф 1, буква а)	Член 3, параграф 3, буква а)
Член 3, параграф 1, буква б), уводна част	Член 3, параграф 3, буква б), уводна част
Член 3, параграф 1, буква б), подточка i)	Член 3, параграф 3, буква б), подточка i)
Член 3, параграф 1, буква б), подточка ii)	Член 3, параграф 3, буква б), подточка ii)
Член 3, параграф 1, буква б), подточка iii)	Член 3, параграф 3, буква б), подточка iii)
Член 3, параграф 1, буква б), подточка iv)	Член 3, параграф 3, буква б), подточка iv)
—	Член 3, параграф 4
—	Член 3, параграф 5
Член 3, параграф 1, буква в)	Член 3, параграф 1
Член 3, параграф 1, буква г), първо и трето изречение	—
Член 3, параграф 1, буква г), второ изречение	Член 2, параграф 7, буква б)
—	Член 3, параграф 2
—	Член 4
—	Член 5
—	Член 6, параграф 1
—	Член 6, параграф 2
Член 3, параграф 1, буква д)	Член 6, параграф 3

Директива 2000/35/EO	Настоящата директива
Член 3, параграф 2	—
Член 3, параграф 3	Член 7, параграф 1
—	Член 7, параграф 2
—	Член 7, параграф 3
Член 3, параграф 4	Член 7, параграф 4
Член 3, параграф 5	Член 7, параграф 5
—	Член 8
Член 4	Член 9
Член 5, параграфи 1, 2 и 3	Член 10, параграфи 1, 2 и 3
Член 5, параграф 4	—
—	Член 10, параграф 4
—	Член 11
Член 6, параграф 1	—
—	Член 12, параграф 1
Член 6, параграф 2	Член 12, параграф 3
Член 6, параграф 3	Член 1, параграф 3
Член 6, параграф 4	Член 12, параграф 2
Член 6, параграф 5	—
—	Член 12, параграф 4
—	Член 13
Член 7	Член 14
Член 8	Член 15
—	Приложение

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 165/2011 НА КОМИСИЯТА

от 22 февруари 2011 година

за приспадане на прекомерния риболов през 2010 г. от някои квоти за скумрия, отпуснати на Испания за 2011 г. и за следващите години

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 година за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 847/96, (ЕО) № 2371/2002, (ЕО) № 811/2004, (ЕО) № 768/2005, (ЕО) № 2115/2005, (ЕО) № 2166/2005, (ЕО) № 388/2006, (ЕО) № 509/2007, (ЕО) № 676/2007, (ЕО) № 1098/2007, (ЕО) № 1300/2008, (ЕО) № 1342/2008 и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1627/94 и (ЕО) № 1966/2006⁽¹⁾, и по-специално член 105, параграфи 1 и 2 от него,

като има предвид, че:

- (1) На Испания за 2010 г. бе отпусната риболовна квота за скумрия в зони VIIIc, IX и X, води на ЕС от зона 34.1.1 на CECAF с Регламент (ЕС) № 53/2010 на Съвета⁽²⁾, а за 2011 г. — с Регламент (ЕС) № 57/2011 на Съвета⁽³⁾.
- (2) Риболовната квота за скумрия за 2010 г. бе намалена след размени, направени от Испания с Франция и Португалия, съгласно член 20, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството⁽⁴⁾.
- (3) Комисията откри несъответствия в данните на Испания относно риболова на скумрия през 2010 г., след като им направи кръстосана проверка чрез записите и докладите от различните етапи на веригата — от улова до първата продажба. Тези несъответствия бяха допълнително потвърдени с провеждането на редица оиди, мисии за проверка и инспекции в Испания в съответствие с Регламент (ЕО) № 1224/2009. Събранныте по време на проучването доказателства позволяват на Комисията да

стигне до заключението, че тази държава-членка е превишила своята квота за скумрия за 2010 г. с 19 621 тона.

- (4) В съответствие с член 105, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 Комисията приспада превишенните количества от бъдещите риболовни квоти на дадена държава-членка, когато установи, че съответната държава-членка е превишила отпуснатите ѝ риболовни квоти.
- (5) В член 105, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 се постановява, че през следващата година или години от риболовните квоти се приспадат количествата, получени чрез умножение с определени кофициенти, посочени в споменатия параграф.
- (6) Приспаданията, приложими във връзка с прекомерния риболов през 2010 г., са по-големи от отпусната на Испания квота за 2011 г. за съответния запас.
- (7) Въпросният запас от скумрия понастоящем се намира в безопасни биологични граници и съгласно научните препоръки в обозримо бъдеще това положение ще се запази. Незабавното и пълно прилагане на приспадането от квотата за скумрия на Испания за 2011 г. би довело до пълна забрана за риболова на този запас през 2011 г. С оглед специфичните обстоятелства по случая такава пълна забрана за риболов е възможно да предизвика сериозна опасност от несъразмерни социално-икономически последици за съответния риболовен сектор и за свързаната с него преработвателна промишленост. Поради това и като се вземат предвид целите на общата политика в областта на рибарството, се счита за уместно в този специфичен случай необходимите за компенсиране на прекомерния риболов приспадания да се приложат за период от 5 години от 2011 г. до 2015 г. и, ако е необходимо, оставащите количества да се приспаднат от квотата за скумрия, отпусната за годините непосредствено след това.

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Риболовната квота за скумрия (*Scomber scombrus*) в зони VIIIc, IX и X; води на ЕС от зона 34.1.1 на CECAF, отпусната на Испания за 2011 г. чрез Регламент (ЕС) № 57/2011, се намалява съгласно приложението.

⁽¹⁾ OB L 343, 22.12.2009 г., стр. 1.

⁽²⁾ OB L 21, 26.1.2010 г., стр. 1.

⁽³⁾ OB L 24, 27.1.2011 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ OB L 358, 31.12.2002 г., стр. 59.

Член 2

Риболовната квота за скумрия (*Scomber scombrus*) в зони VIIIc, IX и X; води на ЕС от зона 34.1.1 на CECAF, която може да бъде отпусната на Испания от 2012 г. до 2015 г. и, според случая, риболовната квота за същия запас, която може да бъде отпусната на Испания през следващите години, се намалява съгласно приложението.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 22 февруари 2011 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ

Запас	Първоначална квота 2010 г.	Адаптирана квота 2010 г.	Установен улов 2010 г.	Разлика между квотата и урова (прекомерен риболов)	Коефициент по член 105, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 (Размер на преви- шението * 2)	Приспадане 2011 г.	Приспадане 2012 г.	Приспадане 2013 г.	Приспадане 2014 г.	Приспадане 2015 г. и, според случая, следващите години
MAC/8C3411	27 919	24 604	44 225	- 19 621 (79,7 % от квотата за 2010 г.)	- 39 242	4 500	5 500	9 748	9 747	9 747

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 166/2011 НА КОМИСИЯТА**от 22 февруари 2011 година****за определяне на фиксираните стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци****ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,**

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“)⁽¹⁾,като взе предвид Регламент (ЕО) № 1580/2007 на Комисията от 21 декември 2007 г. за определяне на правила за прилагане на регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците⁽²⁾, и по-специално член 138, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

в изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг от многостранните търговски преговори Регламент (ЕО) № 1580/2007 посочва критерии за определяне от Комисията на фиксираните стойности при внос от трети страни за продуктите и периодите, посочени в приложение XV, част А от посочения регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Фиксираните стойности при внос, посочени в член 138 от Регламент (ЕО) № 1580/2007, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 23 февруари 2011 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 22 февруари 2011 година.

*За Комисията,
от името на председателя,**José Manuel SILVA RODRÍGUEZ**Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“*⁽¹⁾ OB L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.⁽²⁾ OB L 350, 31.12.2007 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)

Код по КН	Кодове на трети страни ⁽¹⁾	Фиксирана вносна стойност
0702 00 00	IL	122,2
	MA	69,8
	TN	117,7
	TR	100,7
	ZZ	102,6
0707 00 05	JO	204,2
	MK	140,7
	TR	161,8
	ZZ	168,9
0709 90 70	MA	41,8
	TR	81,9
	ZZ	61,9
0805 10 20	EG	59,5
	IL	78,1
	MA	56,7
	TN	42,2
	TR	68,9
0805 20 10	ZZ	61,1
	IL	152,5
	MA	92,6
	US	107,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	ZZ	117,6
	CN	70,2
	IL	119,3
	JM	73,5
	MA	113,5
	PK	34,8
0805 50 10	TR	55,0
	ZZ	77,7
	EG	68,7
	MA	46,8
0808 10 80	TR	55,8
	ZZ	57,1
	CA	91,7
	CM	53,6
	CN	105,4
	MK	50,2
0808 20 50	US	127,3
	ZZ	85,6
	AR	111,4
	CL	102,8
	CN	58,9
	US	116,0
0808 20 50	ZA	102,6
	ZZ	98,3

(¹) Номенклатура на страните, определена с Регламент (EO) № 1833/2006 на Комисията (OB L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „друг производ“.

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 21 февруари 2011 година

за определяне на валидни за целия Европейски съюз цели за ефективност и прагове за предупреждение при доставянето на аeronавигационно обслужване през периода 2012—2014 година

(текст от значение за ЕИП)

(2011/121/EC)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (EO) № 549/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2004 г. за определяне на рамката за създаването на Единно европейско небе (Рамковия регламент)⁽¹⁾, и по-специално член 11, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) В Регламент (EC) № 691/2010 на Комисията от 29 юли 2010 г. за определяне на схема за ефективност на аeronавигационното обслужване и мрежовите функции и за изменение на Регламент (EO) № 2096/2005 за определяне на общи изисквания при доставянето на аeronавигационни услуги⁽²⁾ се предвижда приемането от Комисията на цели за ефективност, валидни за целия Европейски съюз.
- (2) На 27 май 2010 г. Комисията проведе консултация относно подхода и процесите за определяне на валидни за целия Европейски съюз цели за ефективност, в която бяха включени всички заинтересованни страни, изброени в член 10, параграф 3 от Регламент (EO) № 549/2004.
- (3) На 29 юли 2010 г. Комисията определи орган за преглед на ефективността съгласно член 3 от Регламент (EO) № 691/2010 на Комисията, който да я подпомага в прилагането на схемата за ефективност.
- (4) Органът за преглед на ефективността подготви в сътрудничество с Европейската агенция за авиационна безопасност (EASA) предложения относно валидни за целия Европейски съюз цели за ефективност, които на 2 август 2010 г. бяха представени за консултация със заинтересованите страни, както се изисква съгласно член 9, параграф 1 от Регламент (EC) № 691/2010.

(5) Предложените от органа за преглед на ефективността цели за ефективност, валидни за целия Европейски съюз, относно околната среда, капацитета и разходите бяха проверени с EASA за съвместимост с първостепенните цели, свързани с безопасността.

(6) На 27 септември 2010 г. органът за преглед на ефективността представи на Комисията своите препоръки относно валидни за целия Европейски съюз цели за ефективност за периода 2012—2014 г. в доклад, в който всяка една препоръка се подкрепя с описание на предвижданията и основанията, които са използвани за определянето на целите, а като приложение съдържа документ за консултацията, обобщаващ процеса на консултацията, както и документ за реакцията на направените забележки, описващ накратко как тези забележки са били взети под внимание при изготвянето на препоръките към Комисията.

(7) Валидните за целия Европейски съюз цели за ефективност се основават на информацията, с която са разполагали Комисията и органът за преглед на ефективността към 24 ноември 2010 г. Според прогнозите, предоставени от държавите-членки на Комисията и Европейската организация за безопасност на въздухоплаването (Евро-контрол) съгласно разпоредбите на Регламент (EO) № 1794/2006 на Комисията⁽³⁾, установена за целия Европейски съюз осреднена таксова единица за аeronавигационно обслужване при прелитане се очаква да бъде 55,91 EUR през 2014 г. (в реално изражение, EUR от 2009 г.) с международна годишна стойност 58,38 EUR през 2012 г. и 56,95 EUR през 2013 г. Тези стойности са съобразени с най-новите данни за планираните разходи на Евро-контрол, включително с еднократното намаление през 2011 г. за държавите-членки на ЕС на таксовата единица за обслужване при прелитане с 0,69 EUR. Като взема под внимание доклада на органа за преглед на ефективността и подобренията в ефективността, които могат да се очакват от постепенното и съгласувано прилагане на всички елементи на втория пакет на инициативата „Единно европейско небе“, Комисията счита, че валидната за целия Европейски съюз цел за ефективност на разходите може да бъде определена на по-ниско равнище, отколкото в най-новите консолидирани планове на държавите-членки.

⁽¹⁾ OB L 96, 31.3.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ OB L 201, 3.8.2010 г., стр. 1.

⁽³⁾ OB L 341, 7.12.2006 г., стр. 3.

- (8) Европейският генерален план за управление на въздушното движение — непрекъснато развиващ се документ, който представява съвместно съгласуваната пътна карта, обхващаща както развитието, така и разгършането на SESAR, бе одобрен от Съвета на 30 март 2009 година⁽¹⁾. Той съдържа политическата визия и целта на високо равнище на Комисията за инициативата „Единно европейско небе“ и представява нейния технологичен стълб в ключовите области на дейност — безопасност, околна среда, капацитет и ефективност на разходите, и определянето на валидни за целия Европейски съюз цели за ефективност следва да се разглежда като част от процеса, насочен към постигане на тези цели.
- (9) През първия референтен период за схемата за ефективност Комисията, съветвана от ЕААБ, следва да оцени и потвърди ключовите показатели за ефективност по отношение на безопасността с оглед да гарантира, че рисъкът за безопасността се установява, намалява и управлява по адекватен начин. Държавите-членки следва да наблюдават и публикуват тези ключови показатели за ефективност и могат да определят съответстващи цели.
- (10) Съгласно съображение 18, членове 10 и 13, приложение II, точка 1.2 и приложение III, точка 1 от Регламент (ЕС) № 691/2010 не е задължително националните цели за ефективност или целите за ефективност на равнище функционален блок въздушно пространство да съвпадат с валидните за целия Европейски съюз цели за ефективност; те следва да са съвместими с целите за ефективност, валидни за целия Европейски съюз. Националните планове за ефективност или плановете за ефективност на равнище функционален блок въздушно пространство следва да отразяват тази съвместимост.
- (11) Направената от Комисията оценка на националните планове и цели за ефективност или на плановете и целите за ефективност на равнище функционален блок въздушно пространство следва да е цялостна, като всяка цел се претегля спрямо другите по балансиран начин, вземат се предвид оправдани компромиси между различни области на дейност и се съблудват първостепенните цели, свързани с безопасността. Тя следва да е съобразена с местните условия, особено за държави с ниски таксови единици или по „Европейския механизъм за подпомагане“, като например вече предприети мерки за ограничаване на разходите, планирани разходи за конкретни програми за повишаване на ефективността в специфични области на дейност и специфични особености, включително постижения, както и неуспехи. По силата на член 13, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 691/2010 тя следва надлежно да отразява евентуалното развитие на условията между датата на приемането на валидните за целия Европейски съюз цели за ефективност и датата на оценката. В оценката следва да се отчита също така вече постигнатият напредък от държавите-членки от приемането на Регламент (ЕО) № 1070/2009 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾ насам в различните ключови области на дейност, и особено в областта на ефективността на разходите.
- (12) По силата на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1794/2006 на държавите-членки следва да се разреши пренос на печалбите или загубите, направени от тях до 2011 г. включително.

⁽¹⁾ Решение 2009/320/EO на Съвета (OB L 95, 9.4.2009 г., стр. 41.).
⁽²⁾ OB L 300, 14.11.2009 г., стр. 34.

(13) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета за единно небе,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Цели за ефективност, валидни за целия Европейски съюз

За референтния период относно ефективността, започващ на 1 януари 2012 г. и завършващ на 31 декември 2014 г., валидните за целия Европейски съюз цели за ефективност са, както следва:

- а) цел относно околната среда: подобреие с 0,75 процентни пункта на показателя за средната ефективност на хоризонтален полет по маршрут през 2014 г. в сравнение с положението през 2009 г.;
- б) цел относно капацитета: подобряване на управлението на потоците въздушно движение, така че средното закъснение по маршрут да достигне максимум 0,5 минути за полет през 2014 г.;
- в) цел по отношение на ефективността на разходите: намаляване на установената за целия Европейски съюз осреднена таксова единица за аeronавигационно обслужване при преплитане от 59,97 EUR през 2011 г. на 53,92 EUR през 2014 г. (в реално изражение, EUR от 2009 г.) с междинна годишна стойност 57,88 EUR през 2012 г. и 55,87 EUR през 2013 г.

Член 2

Прагове за предупреждение

1. За всички ключови показатели за ефективност, приложими за референтния период относно ефективността, прагът, отвъд който може да се активира механизъмът за предупреждение, посочен в член 18 от Регламент (ЕС) № 691/2010, е отклонение за една календарна година с най-малко 10 % на действителния обем въздушно движение, отчетен от органа за преглед на ефективността, спрямо упоменатите в член 3 прогнози за въздушното движение.

2. За показателя за ефективност на разходите прагът за развитие на разходите, отвъд който може да се активира механизъмът за предупреждение, посочен в член 18 от Регламент (ЕС) № 691/2010, е отклонение за една календарна година с най-малко 10 % на действителните разходи на равнището на целия Европейски съюз, отчетени от органа за преглед на ефективността, спрямо упоменатите в член 3 референтни установени разходи.

Член 3

Предвиждания

Членове 1 и 2 от настоящото решение се основават на следните предвиждания:

1. Прогнозирано въздушно движение на равнището на целия Европейски съюз, изразено в обслужени единици при преплитане: 108 776 000 през 2012 г., 111 605 000 през 2013 г. и 114 610 000 през 2014 г.
2. Референтни установени разходи, прогнозирани на равнището на целия Европейски съюз (в реално изражение, евро от 2009 г.): 6 296 000 000 EUR през 2012 г., 6 234 000 000 EUR през 2013 г. и 6 179 000 000 EUR през 2014 г.

Член 4**Преразглеждане на целите, валидни за целия Европейски съюз**

В съответствие с член 16, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 691/2010 Комисията взема решение за преразглеждане на валидните за целия Европейски съюз цели, предвидени в член 1, ако преди започването на референтния период тя разполага със значителни доказателства, че първоначалните данни, предвиждания и/или основания, използвани за определяне на първоначалните цели, валидни за целия Европейски съюз, вече не са валидни.

за ефективност или плановете за ефективност на равнище функционален блок въздушно пространство, приети след 1 януари 2012 г., се прилагат с обратна сила, считано от първия ден на референтния период.

Член 5**Влизане в сила**

Настоящото решение влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*. Националните планове

Съставено в Брюксел на 21 февруари 2011 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва серийте L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

